

Afstemning

Forslag til vedtagelse nr. V 24 af Jann Sjurzen (KRF), Knud Erik Hansen (SF) og Søren Søndergaard (EL) (se foran) forkastedes, idet 14 (SF, EL og KRF) stemte for, 91 (S, V, KF, DF, CD, RV og FRI) imod.

Forslag til vedtagelse nr. V 25 af Pia Kjærsgaard (DF) (se foran) forkastedes, idet 25 (SF, DF, EL, KRF og FRI) stemte for, 77 (S, V, KF, CD og RV) imod; 1 (Peter Duetoft (CD)) stemte hverken for eller imod.

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

12) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 26:

Forslag til folketingsbeslutning om nedsættelse af en udlændingekommission.

Af Peter Skaarup (DF) og Kristian Thulesen Dahl (DF).

(Fremsat 2/11 99).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Indenrigsministeren (Thorkild Simonsen):

Efter regeringens opfattelse er det en dårlig idé at nedsætte en udlændingekommission med henblik på en samlet gennemgang af udlændingeloven. Efter vores mening er der ikke behov for at nedsætte en sådan kommission. Udlændingeloven er løbende blevet tilpasset det til enhver tid værende behov for at føre en ansvarlig og humanistisk udlændingepolitik. Udlændingeloven er således blevet ændret 14 gange siden 1993; det har jeg nævnt tidligere. Ved en vedtagelse af udlændingelovpakken i sommeren 1998 skete der endda en række omfattende ændringer af udlændingeloven på en lang række punkter.

Endelig er vi også bange for, at en kommission vil være en syltekrukke, hvor problemerne ikke løses, men begraves, og det har vi heller ingen lyst til at støtte.

Endelig vil regeringen til enhver tid være Folketinget behjælpelig med at skaffe oplysninger om internationale konventioner, om forholdene på udlændingeområdet i andre lande eller om vores egen udlændingeadministration, hvis der fremsættes ønske herom.

Lotte Bundsgaard (S):

I Socialdemokratiet lægger vi stor vægt på, at de gode sider ved den danske kultur bevares og videreudvikles. Vi mener, det er afgørende, at vi bliver ved med at have et samfund, der bygger på respekt, tolerance og gensidig forpligtelse mellem alle i vores samfund. Vi mener nemlig, at noget af det mest positive ved danskheden, ved den danske kultur, er respekten for det enkelte menneske og det enkelte menneskes ansvar for fællesskabet.

Enkelte partier i dette Folketing forsøger at tage patent på danskheden, forsøger at fremstille det at være dansk som en statisk størrelse, der stoppede, da Dannebrog faldt ned fra himlen.

Danskheden for os i Socialdemokratiet kendetegnes derimod ved, at danskheden udvikler sig hele tiden. Men fundamental er retten til at blive modtaget med positive forventninger. Fundamental er det enkelte menneskes ret til at blive betragtet som værdifuldt, og fundamental er alles pligt til at bidrage til fællesskabet. Vi vil bibeholde disse gode træk ved den danske kultur. Derfor ligger det os også meget på sinde, at også de udlændinge, der kommer til vores land, bliver en del af vores fællesskab.

Lad mig nævne nogle elementer i vores integrations- og udlændingepolitik, der viser det: Med den nye integrationslov, som bygger på rettigheder og pligter, integrerer vi udlændinge bedre i vores samfund. Vores udlændingepolitik er også konsekvent, vi stiller krav til de enkelte udlændinge om en ordentlig og en ansvarlig opførsel, vi stiller krav om, at man lærer det danske sprog, og vi har indført regler, der forsøger at sikre, at udlændingeloven ikke misbruges.

Kvindens rettigheder skal ikke kun være ordentlige blandt danske kvinder. Også kvinder med en anden etnisk baggrund skal sikres ordentlige forhold. I Socialdemokratiet vil vi ikke finde os i kvindeundertrykkelse, hvad enten det foregår i en kernedansk familie eller i en familie med en udenlandsk baggrund. Derfor har vi på udlændingeområdet vedtaget en lov, der forsøger at forhindre familiesammenføringer ved

tvangsægteskaber, og derfor støtter vi de muslimske kvinder, der arbejder for at forbedre forholdene for andre muslimske kvinder.

Dansk Folkeparti forsøger med dette beslutningsforslag endnu en gang at starte en debat om udlændinge i vores land på et helt forkert grundlag. I bemærkningerne til forslaget om at nedsætte en udlændingekommission forsøger Dansk Folkeparti at tegne et efter vores mening skræmmebillede af, at Danmark er ved at udvikle sig til et samfund, hvor danskheden forsvinder.

I Socialdemokratiet mener vi ikke, der er grund til at frygte, at Danmark udvikler sig væk fra danskheden. Vi mener, at danskheden nok skal bestå, hvis vi ellers husker at stille krav til hinanden, hvis vi husker tolerancen, og hvis vi husker at deltage i debatten.

Dansk Folkepartis konstante og ensidige fokusering på de kriminelle blandt unge med en anden etnisk baggrund graver derimod grøfter mellem forskellige befolkningsgrupper. Dansk Folkepartis politik kan medføre, at alle unge med en anden etnisk baggrund bliver betragtet som pariaer, der ikke skal være med i vores fællesskab, vores danske fællesskab på arbejdsmarkedet og i fritidslivet.

Hvis Dansk Folkeparti ønskede at gøre noget for at sikre danskheden, burde de begynde at beskæftige sig mere med, hvordan vi sikrer job til mennesker med en anden hudfarve, hvordan vi sikrer en reel integration af disse mennesker. For kun ved god integration sikres et godt dansk fællesskab.

I Socialdemokratiet vil vi have et dansk samfund, hvor der er plads til forskellige hudfarver, hvor der er plads til forskellige nationaliteter, hvor der er plads til både fynboer og københavnere, hvor der er plads til protestanter og katolikker, muslimer og jøder, bønder og byboer, mænd og kvinder, yngre og ældre, men hvor man respekterer hinanden, og hvor man stiller krav til hinanden, uanset hvilken baggrund man kommer fra.

I Socialdemokratiet deltager vi ofte i gode og fordomsfrie debatter om, hvordan vi bedre integrerer flygtninge og indvandrere i vores danske fællesskaber. Vi mener, der er statistik og viden nok til at tage en god og fremadskuende debat blandt mennesker i vores samfund.

Dansk Folkepartis forslag om, at vi ud fra kommissionens arbejde skal have en folkeafstemning, har vi kun hovedrysten tilovers for. Vi mener bestemt ikke, at det er god dansk mo-

ral at sende menneskeskæbner til folkeafstemning. Derfor kan vi ikke støtte nedsættelsen af en udlændingekommission, som har det formål, der er beskrevet i beslutningsforslaget.

Jeg vil da godt tilføje, at vi i Socialdemokratiet er villige til at se på andre forslag til, hvordan vi positivt forbedrer integrationen af flygtninge og indvandrere i vores land.

Vi deltager gerne i en debat med partierne i dette Folketing om, hvordan og under hvilke former vi kan gøre integrationen endnu bedre, end den er i dag. Men det her beslutningsforslag kan vi kun afvise.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Som allerede sagt under den tidligere debat foretrækker vi i Venstre en åben debat frem for lukkede kommissioner. Heller ikke sidste gang, da forslaget blev fremsat, kunne vi medvirke til det.

Og jeg må sige, at efter vi dog har fået væsentlige stramninger i udlændingeloven, så fatter jeg ikke, forslagsstillerne kommer med dette forslag. Hvem er det egentlig man tror der vil blive medlem af sådan en kommission? Hvad tror man, der kommer ud af en kommission uden alle mulige lettelser og lempelser i udlændingelovgivningen? Jeg synes virkelig, forslagsstillerne er ved at skyde sig selv i foden med dette forslag.

Sidste gang sagde vi til ministeren, at det kunne måske være rart med nogle oversigter over, hvordan det egentlig ser ud med lovgivningen. Og jeg vil stadig væk sige, at man skulle måske overveje, om man kunne udarbejde, hvad skal vi kalde det, en mindre hvidbog over udlændingeloven og praksis ved at sammen skrive noget af det materiale, der allerede er. Det tror jeg vi havde mere gavn af her i Folketinget end en lukket kommission, hvor det er helt andre, der så vil lække fra de møder og sætte dagsordenen for udlændingede-batten frem for, som det har været i dag, hvor det er Folketinget, der debatterer.

Helge Adam Møller (KF):

Jeg har jo allerede under den tidligere debat tilkendegivet, at vi ikke kan støtte dette forslag. Det kan vi ikke, fordi vi synes, at temaerne, der lægges op til, er for snævre. Vi synes, at nogle af de spørgsmål, der er nævnt, er det nok umuligt at svare kvalificeret på, fordi det er rent politiske spørgsmål.

Vi frygter, at en sådan kommission kunne blive en syltekrukke, hvor det, hver gang vi var nogle, der ønskede at ændre udlændingeloven – og det er vi nogle der gør – så kunne siges: Jamen nu sidder der kommissionen, og den er først færdig om 4 år, eller hvor lang tid det nu tager. Så derfor: Drop det.

Og endelig synes vi, at forslaget om en afsluttende folkeafstemning om et tema, der hedder noget i retning af, om danskerne ønsker et multietnisk samfund, sådan set er en overflødig afstemning, for der kender vi jo godt svaret. Det ønsker danskerne ikke. Det behøver vi såmænd ikke lave store folkeafstemninger om. Sådan er fakta.

Med disse ord vil jeg godt sige, at det betyder ikke, at vi principielt er imod kommissioner, men normalt finder vi, at der skal være mindst én af de følgende to forudsætninger opfyldt for, at man nedsætter en kommission.

Den ene forudsætning kan være, at der er et flertal her i Folketinget, som er enigt om, i hvilken retning kommissionens arbejde skal gå, altså hvad præmisserne skal være for arbejdet. Den er ikke rigtig opfyldt på det her område.

Den anden forudsætning eller begrundelse kunne være, at det først og fremmest skal være en kommission, som skal give Folketinget ny viden. Og jeg mener ikke, at nogen af de to forudsætninger er opfyldt, og derfor kan vi ikke umiddelbart støtte forslaget.

Anne Baastrup (SF):

Klokken kvart over ti i dag gik Folketinget i gang med at diskutere udlændingepolitik, integrationspolitik osv. Meningen er så, at vi skal afslutte med et beslutningsforslag om nedsættelse af en udlændingekommission.

Nu har jeg ikke høje tanker om Dansk Folkepartis intelligenskvotient. Jeg har ikke høje tanker om deres evne til hurtigt at kombinere politiske beslutninger og omsætte dem til virkelighed. Men jeg vil sige, at det er ganske forstyrrende og måske bekræftende for min opfattelse af Dansk Folkepartis generelle politiske niveau, at for sådan ca. 10 minutter siden kom fru Pia Kjærsgaard, som jo som bekendt er formand for Dansk Folkeparti, med et forslag om at nedsætte en udlændingekommission, som skal gennemgå udlændingelovgivningen og komme med forslag til forenklinger og ændringer af love, regler og administrativ praksis.

Som det gik op for Folketinget, så stemte SF, Enhedslisten og Kristeligt Folkeparti for dette forslag til vedtagelse. Hvorfor gjorde vi det?

Det gjorde vi, fordi vi havde fremsat vores eget forslag til vedtagelse. Vores eget forslag gik på, at Folketinget hilste med tilfredshed regeringens beslutning om at hæve introduktionsydelsen til udlændinge under integrationsloven, og Folketinget opfordrede regeringen til at nedsætte en udlændingekommission, som skal gennemgå udlændingelovgivningen og komme med forslag til forenkling og ændringer af love, regler og administrativ praksis og til at etablere et uafhængigt undersøgelsesudvalg, som skal undersøge sager, hvor afviste flygtninge tilsyneladende bliver udsat for forfølgelse efter hjemkomsten.

Den opmærksomme lytter vil så kunne høre, at en del af SF's, Enhedslistens og Kristeligt Folkepartis forslag til vedtagelse blev hevet ud af en sammenhæng. Vi er ansvarlige politiske partier, som forsøger at få det hele til at hænge sammen, og derfor var det naturligt for os, at vi naturligvis stemte for Dansk Folkepartis forslag.

En naturlig konsekvens heraf var, at Dansk Folkeparti trak deres forslag om nedsættelse af en udlændingekommission, tilbage. Det forslag, som Dansk Folkeparti har, er under ingen omstændigheder SF's politik. Derfor vil vi naturligvis ikke støtte en kommission med det mål, som Dansk Folkeparti har lagt ind i det.

Henrik Svane (RV):

Dansk Folkepartis ønske om en udlændingekommission er en dårlig idé. Ikke fordi spørgsmålet om flygtninge ikke skal diskuteres; det skal det, og det bliver det jo hele tiden, ikke mindst i dag, men det er en dårlig idé, fordi de fleste punkter allerede kan besvares, og det, der ikke kan læses ud af statistikker, er der ingen rigtige eller endegyldige svar på. Der er mange forskellige scenarier, som man kan forestille sig, og det er jo dem, vi debatterer hele tiden.

Jeg vil godt give nogle enkelte eksempler på, hvorfor kommissionen er overflødig. Danmarks Statistik og andre institutioner udgiver med jævne mellemrum data omkring befolknings-sammensætningen og estimerer for, hvordan den demografisk forventes at udvikle sig. Hvorfor skal der nedsættes en kommission til at belyse allerede kendte forhold?

I den sammenhæng er der også udgivet forskellige rapporter om udlændinges medvirken

til kriminalitet. At de så viser noget, Dansk Folkeparti ikke kan lide, er en anden sag, for de viser overordnet, at udlændinge som oftest ikke er mere kriminelle end danskere, når der indrages forhold som sociale og økonomiske faktorer.

Dansk Folkeparti vil også gerne vide, om befolkningen ønsker flere flygtninge til Danmark. Det kræver ikke en folkeafstemning. Befolkningen spørges med jævne mellemrum ved folketingsvalg, hvilken politik de ønsker der skal føres. Heldigvis har der altid været flertal for at føre en anstændig politik, og det bliver der forhåbentlig også fremover. Derfor skal der selvfølgelig også bydes velkommen til flygtninge i Danmark, uanset hvad Dansk Folkeparti ønsker sig.

Dansk Folkeparti spørger også, om det er rimeligt at hjælpe folk i nød, når de har råd til at flygte. Mener Dansk Folkeparti, at når man blot er rig, så gør det ikke så meget, at man bliver slået ihjel? Selv om der er tusinder og atter tusinder af mennesker, der rundtomkring på kloden er i livsfare og ikke har mulighed for at flygte, legitimerer det vel ikke, at vi ikke skal hjælpe dem, der har råd.

Et eksempel er de mange burundiske flygtninge i Danmark, der er veluddannede. Der er mange tidligere ministre, ambassadører og driftige erhvervsfolk osv. De er ikke flygtet af bekvemmelighed. Aldrig har de levet for så lidt, som de gør i Danmark. Skulle man have sendt dem tilbage, blot fordi de havde råd til at flygte, når adskillige af deres kolleger har mistet livet, og flere af dem flygtede med kuglerne susende om ørerne?

Derudover er det generelt således, hvad der måske er ukendt for Dansk Folkeparti, at det faktisk oftest er folk med penge og indflydelse, der først står for skud rent bogstaveligt, når der er politisk kaos, kupforsøg og lignende i de flygtningeproducerende lande.

Endelig spørger Dansk Folkeparti, om udviklingen er løbet fra den måde at hjælpe på, som vi gør i dag? Ja, det kan man sige, især hvis det er Dansk Folkepartis måde at hjælpe på. Men det er det heldigvis ikke. Den ene procent, der gives i ulandsbistand, er for lidt til at ændre verden, men indtil forholdene bliver bedre og Dansk Folkeparti får skaffet bedre betingelser for bl.a. ulandenes erhvervsliv, især landbrugs afsætningsmuligheder, er den måde, vi hjælper på i dag, nok den mindst ringe, der er mulig under de nuværende forhold.

Derudover vil jeg gerne kommentere Dansk Folkepartis holdning til andre religioner og kulturer generelt. Jeg forstår ikke, at Dansk Folkeparti er bekymret for den danske kultur, kultur forstået bredt og ikke i snæver, nationalistisk forstand. Det er min opfattelse, at vi har mange gode værdier, som jeg ønsker også skal blive en del af mine børns og børnebørns værdier. Men det tror jeg også at de bliver, fordi værdierne er gode. Jeg er heller ikke i tvivl om, at Dansk Folkeparti synes, mange danskeres værdier er de bedste, men hvorfor er Dansk Folkeparti så bange for at miste dem?

Dansk Folkeparti tror måske ikke, at de positive elementer i den danske kultur er langtidsholdbare. Jeg tror, at de holdninger, der værd at bevare, holder til evig tid. Samtidig tror jeg, at udviklingen med mange forskellige kulturinput beriger os, fordi vi får det bedste fra mange forskellige kulturer.

Selvfølgelig er der problemer på kort sigt, bl.a. fordi Dansk Folkeparti og andre partier lever af at fremme fordommene og forstærker problemerne i stedet for at hjælpe med at tackle dem. Men på længere sigt er jeg overbevist om, at danskere og såkaldte udlændinge kommer til at leve helt fint sammen.

Derfor skulle det eneste formål med en kommission være at sylte Dansk Folkeparti i de par år eller tre i den periode, hvor en sådan kommission skulle arbejde. Det ville sikkert også have en god effekt på en række af de problemer, som Dansk Folkeparti ønsker kortlagt, fordi der så ikke smides mere brænde på bålet.

Imidlertid er et sådant ønske jo nok for naivt, og derfor kan Det Radikale Venstre som sagt ikke anbefale nedsættelsen af en kommission.

Søren Søndergaard (EL):

Jeg skal til gengæld gøre det kort på grund af den lange tid, det tog for mig at komme herop, og sige, at jeg synes bedst om Dansk Folkepartis forslag, når de er skrevet af efter et forslag, som Enhedslisten har været med til at lave.

Det her er ikke afskrevet efter Enhedslisten. Det fremgår tydeligt, især af alle bemærkningerne, at det, man ønsker, er en kommission, hvor konklusionerne er lagt fast på forhånd. Det er ikke en kommission, som vi kan støtte. Vi synes, at Dansk Folkeparti skal holde sig til de forslag, som Enhedslisten har været med til at formulere.

Jann Sjørnsen (KRF):

I lighed med den tidligere taler har vi det også sådan i Kristeligt Folkeparti, at vi synes bedst om Dansk Folkepartis forslag, når de er skrevet af efter forslag, som Kristeligt Folkeparti har været med til at formulere. Og det beslutningsforslag, som vi behandler nu, om nedsættelse af en udlændingekommission er altså ikke skåret af Kristeligt Folkeparti, om jeg må sige det sådan.

Hvis man tværtimod ser på bemærkningerne, så vil man finde, at det, som Dansk Folkeparti ønsker med nedsættelse af den udlændingekommission, som der er foreslået her i dag, har et helt andet sigte end det, som er sigtet med Kristeligt Folkepartis ønske om nedsættelse af en udlændingekommission, som skal se på udlændingelovgivningen og forberede også eventuelle ændringer heri.

Og netop fordi bemærkningerne og kommissoriet er beskrevet sådan, som det er i Dansk Folkepartis beslutningsforslag, kan vi slet, slet ikke støtte det.

Tom Behnke (FRI):

Jeg vil tillade mig at starte med et citat fra Morgenavisen Jyllands-Posten den 31. august 1999. Det er under overskriften: »Regeringen afviser påstand om indvandring«. En lidt underlig overskrift, men lad det nu ligge. Det er citatet, der er interessant, fordi citatet nemlig er, hvad fru Lissa Mathiasen, Socialdemokratiets medlem af Retsudvalget og formanden for Retsudvalget, siger. Fru Lissa Mathiasen siger: »Jeg har siden 1980'erne sagt til folk på møder, at vi er på vej mod et multietnisk samfund, og det er noget, vi gerne vil. Man kan altid spørge, om vi har oplyst godt nok, men det synes jeg egentlig, at vi har. Jeg må afvise påstanden om, at politikerne i mange år har holdt deres mund, fordi de ikke har lyst til at få det frem«.

Da jeg så artiklen, tænkte jeg: Gad vidst, om det er et fejlцитat, for jeg synes, at alle de andre gange, hvor vi har diskuteret det her emne, er det sådan blevet afvist. Det er ikke et mål i sig selv, at Danmark skal være et multietnisk samfund. Men det er sådan set det, der står her.

Jeg har læst det ordret op, men det kan selvfølgelig være, at fru Lissa Mathiasen er fejlciteret. Det tror jeg nu næppe.

Tilbage til beslutningsforslaget her, som jo er stillet formentlig ud fra, at man kan se, at hvis ikke Danmark allerede er omdannet til et multietnisk samfund, så bliver vi det i hvert fald i

løbet af ganske kort tid. Og det er ganske vigtigt, at man får en debat om det. Er det et ønske, man har? Ja, det har Socialdemokratiet, et udtalt ønske om, at Danmark skal være et multietnisk samfund. Det er fair nok.

Men jeg er ikke sikker på, at alle andre partier er så vilde efter det. Og jeg er slet ikke sikker på, at befolkningen er vilde efter, at Danmark bliver et multietnisk samfund. I hvert fald ikke i den fart, som det sker i øjeblikket.

Men jeg kan så se, at det er Dansk Folkeparti, der har fremsat forslaget om nedsættelse af en udlændingekommission. Og så kom jeg til at tænke på, at det tror jeg nok at jeg har fremsat forslag om før. Og ganske rigtigt. Tilbage i 1995 fremsatte jeg et forslag, der hed beslutningsforslag nr. B 52, om nedsættelse af en kommission til kulegravning af udlændingepolitikken. Og det var bl.a. med nogle pinde, der hed, at kommissoriet skal som minimum indeholde muligheden for en afdækning af følgende problemstillinger: Udlændinges kriminalitet, tidsmæssig afgrænsning for opnåelse af permanent opholdstilladelse, tildeling af dansk statsborgerskab, boligsituationen, arbejdsmarkedet, økonomien i kommunerne og plejehjemssituationen.

Så skete der jo det, at der faktisk blev nedsat en udlændingekommission. Den fik ikke det kommissorium, jeg havde håbet på, den havde et lidt andet kommissorium, men den blev dog nedsat. Så året efter – den 30. oktober 1996 – fremsatte jeg et forslag mere, og det var så ikke et forslag om at nedsætte en udlændingekommission. Det var et forslag om, at den allerede siddende udlændingekommission skulle have udvidet sit kommissorium, og der var 10 punkter i forslaget:

- 1: En samling, forenkling og kortlægning af hele udlændingområdet.
- 2: Hvordan man bedst og billigst hjælper flygtninge.
- 3: Det danske flygtningebegreb i forhold til andre landes.
- 4: Adskillelse af flygtninge- og indvandrerbegrebet.
- 5: Kravene til opnåelse af indfødsret.
- 6: Udvisningsreglerne.
- 7: Økonomisk diskrimination.
- 8: Familiesammenføringsregler.
- 9: Danske reglers forhold til andre landes regler, og endelig
- 10: Udlændingepolitikens konsekvenser for det danske samfund vedrørende demokratiske forhold, boligforhold, arbejdsmarkedet, statens og kommunernes økonomi, service for ældre, herunder plejehjemssituationen, og uddannelsesområdet.

Hvis vi skal tage forslaget fra 1995 først, var det faktisk sådan, at Dansk Folkeparti stemte for det forslag, og det gjorde jeg også selv. Men det spændende ved det forslag var, at Venstre og De Konservative undlod at stemme. De stemte ikke imod forslaget, og det var vi meget tilfredse med, og vi tænkte: Fint, så skal det bare modnes lidt, og så kan det være, at Venstre og De Konservative er med på ideen.

Men jeg kan forstå i dag, at det forslag, som Dansk Folkeparti har fremsat, vil man stemme imod, og det er jo lidt ærgerligt. Det kan være, det er formuleringen, det skal jeg ikke kunne sige, for så nøje har jeg ikke gransket forskelle og ligheder. Men jeg kunne da forstå, at Venstre og De Konservative var på vej i retning af, at de også gerne vil have noget mere information om det her, at vi bliver bedre informeret.

Med hensyn til Dansk Folkepartis forslag, som vi behandler nu, er der jo ingen tvivl om efter den afstemning, der allerede har været under det forrige punkt på dagsordenen, at Dansk Folkepartis beslutningsforslag ikke bliver vedtaget. Vi har i Frihed 2000 nogle få indvendinger og nogle små betænkeligheder, og vi kunne måske finde på at stille et ændringsforslag. Men som forslaget ligger i øjeblikket, vil jeg nøjes med at sige, at vi er positivt indstillet over for det, men vi forventer egentlig ikke, at det når frem til en afstemning, fordi der sådan set allerede er blevet stemt om forslaget.

Anden næstformand (Henning Grove):

Ordføreren for forslagsstillerne, hr. Peter Skaarup.

Peter Skaarup (DF):

Vi har jo i Dansk Folkeparti fremsat dette forslag med et klart ønske om at få flertal for det, og derfor er det selvfølgelig ærgerligt at høre, at der åbenbart nu er en række partier, der i modsætning til, hvad de i hvert fald har sagt i dagspressen, ikke ønsker at støtte forslaget, selv om de egentlig flere gange har sagt: Tak, det er en god idé. Det kan man så undre sig lidt over, men det er der bare ikke noget at gøre ved, sådan er det åbenbart.

Grunden til, at vi har fremsat forslaget, er bl.a., at den meget anerkendte forsker i demografi, professor dr.polit. Poul Christian Mathiesen, i Jyllands-Posten den 29. august sagde:

»I løbet af få årtier vil danskerne ophøre med at være en ensartet og homogen befolkning

med rødder i samme religion, kultur, sprog, traditioner og værdinormer. Stadig flere indvandrere og efterkommere vil stamme fra såkaldt mindre udviklede lande, såsom Tyrkiet, Irak, Iran, Somalia, Libanon m.v. og have en væsentlig anderledes religiøs og kulturel baggrund end den traditionelle danske. I 1980 var det kun 26 pct., svarende til ca. 45.000 af samtlige indvandrere og deres efterkommere, der stammede fra de mindre udviklede lande. I 2020 vil det ifølge Danmarks Statistik være 61 pct. – svarende til omtrent 500.000 mennesker. Størstedelen af disse mennesker vil som udgangspunkt have en religion, en kultur og et sæt af traditioner, der markant adskiller sig fra de danske.«

Det er sådan set den påvirkning, som Dansk Folkeparti mener, man bør undersøge for en sådan udlændingekommissions vedkommende.

Vi må nok erkende, at det var for en del år siden, hvor denne meget massive indvandring, flygtringestrøm til Danmark, startede med 5.000, 7.000, 8.000, 10.000 og nu omkring 15.000-17.000 udenlandske statsborgere årligt, denne udvikling startede. Udviklingen er fortsat meget markant, og det betyder, at det får en række afsmittende virkninger – ikke bare på udlændingepolitikken snævert set, men på indvandrerpolitikken, retspolitikken, kulturpolitikken og socialpolitikken. Det var jo faktisk sådan, at i går, da indenrigsminister Thorkild Simonsen skulle præsentere sit udspil om de utilpassede unge, var det sådan, at otte ministre var involveret, og jeg tror endda, at indenrigsministeren sagde på pressemødet, at det nærmest var en kvalitet, at der stod otte ministre bag, for så var man sikker på, at det trods alt ville være noget godt, der kom ud af det. Det vil altså sige, at udlændingepolitikken, som tidligere måske var ret snæver, nu udvikler sig til at få berøring med alle politikområder i det danske samfund.

Det er jo også sådan her i Folketinget, at i de forskellige udvalg, hvor folketingsmedlemmerne sidder, er det faktisk i alle udvalgene tilfældet, at man bliver stillet over for spørgsmål, der har med udenlandske statsborgeres rettigheder eller pligter eller ansvar at gøre. Vi synes, der er et behov for at undersøge denne afsmittende virkning, og hvordan det vil udvikle sig, når der nu, som professor Poul Christian Mathiesen siger, i år 2020 altså vil være ½ million personer, der skal tages specielle hensyn til, som han siger. Men det ser ud til, at der ikke rigtig

er flertal for hverken det eller det tidligere forslag til vedtagelse, som Dansk Folkeparti fremsatte, og det virker egentlig meget mærkeligt, må jeg sige.

Det har også været meget mærkeligt at høre de forskellige ordførertaler heroppefra. Jeg må indrømme, at fru Birthe Rønn Hornbech kunne strække sig til at sige, at det kunne godt være, man skulle lave en mindre hvidbog om spørgsmålet. Jeg ved ikke rigtig, hvad forskellen er, mellem at man sætter nogle til at lave en mindre hvidbog, eller man laver en kommission, men der må åbenbart være en forskel i Venstres opfattelse af tingene.

Det virker også lidt mystisk, når fru Birthe Rønn Hornbech siger, at man ikke vil lave en kommission, når bl.a. Venstre og også De Konservative har udtalt til Berlingske Tidende i mandags, at det var noget, der skulle laves, og at man vil støtte at lave en sådan udlændingekommission. Jeg kan læse op fra Berlingske Tidende, hvor der står, at foruden CD og SF er også De Konservative og Venstre, Dansk Folkeparti, selvfølgelig, og Frihed 2000 positive over for en udlændingekommission.

Så siger man videre, at det springende punkt bliver, om der kan opnås enighed om et kommissorium. De Konservative ser helst, at en kommission arbejder ud fra et meget bredt grundlag, hvor andre landes udlændingepolitik undersøges og sammenholdes med danske forhold, mens Venstre ser frem til at få kontrolleret lovgivningen i forhold til internationale konventioner. Men man diskuterer ikke, om der skal nedsættes en kommission eller ej. Det er man enig i fra et flertals side. Det eneste, man diskuterer, er, hvad kommissoriet skal være, og så er det altså, vi i Dansk Folkeparti har stillet os op med åbne arme her i Folketingssalen i dag og sagt: Jamen hvis det er kommissoriet, der er problemet, så lad os da kigge på det. Det afgørende for os er, at der bliver nedsat en kommission, så vi kan få belyst de forhold, så vi kan få nogle facts, nogle informationer, som vi bagefter kan bruge til at afgøre, om der skal ske en stramning her, eller der skal ske en lempelse dér, eller der skal laves et initiativ dér.

Sådan som jeg har forstået meningen med kommissioner, er det jo ikke sådan, at kommissioner skal bestemme politikken her i landet, men skal belyse forholdene. Hvorfor har man ellers lavet en forsvarskommission f.eks.? Det har jo ikke været meningen med Forsvarskommissionen, at den skulle bestemme, at sådan og

sådan skal politikken være. Næh, den har sagt: Vi kommer med nogle informationer, nogle oplysninger og nogle forslag til, hvad man kan gøre. Men det er jo ikke kommissionen som sådan, der skal bestemme politikken, og derfor forstår jeg ikke rigtig den berøringsangst, der har været fra f.eks. Venstre, De Konservative og Socialdemokratiet med hensyn til at lave en kommission.

Hvad er der i vejen for at undersøge, hvad der rent faktisk er facts, og hvad der kommer til at ske om nogle år i udlændingepolitikken? Det er det, jeg ikke forstår, og så er det altså, vi i Dansk Folkeparti har sagt: Vi er ikke sat herind for at sidde ude på sidelinjen og råbe op. Nej, vi er sat herind for at spille med inde på banen, og vi siger så, åbne som vi er: Vi vil godt være med til at ændre kommissoriet, bare vi er enige om kommissionen. Og alle partierne, undtagen regeringspartierne Socialdemokratiet og De Radikale – det erkender jeg – har sagt til Berlingske Tidende i mandags og til Politiken og Aktuelt i tirsdags, at de er enige. Der er flertal for en kommission, vi skal lave en kommission på udlændingeområdet, og vi skal have undersøgt nogle ting.

Hvor er logikken henne? Det er da ikke noget under, at der er mange uden for Christiansborgs tykke mure, der undrer sig såre over, hvad de her sørens politikere går rundt og foretager sig, når de siger til medierne og pressen, at de vil have en kommission, og så bagefter stemmer et forslag om det ned i Folketinget. Det er dog utroværdigt, så det basker, må jeg nok sige.

Når jeg ser på, hvordan debatten ellers har været, kan jeg berolige nogle af partierne, bl.a. regeringspartierne, med, at det er jo ikke sådan, at dette ønske bare kommer fra Dansk Folkeparti eller CD, som også har været fremme med det. Det er også et ønske, der deles af Dansk Flygtningehjælp f.eks., bare for lige at tage nogle af dem, regeringen læner sig meget op ad, når den udformer sin politik, og her kan jeg igen læse op – for at vi er helt enige om, at det er holdningen – af Aktuelt fra i tirsdags, hvor der står:

»Da der ikke er nogen tvivl om, at flygtninge- og udlændingepolitikken vil markere sig som et af de allervigtigste politikområder i de kommende år, ikke mindst frem til næste folketingsvalg, kan man jo lige så godt danne sig et samlet overblik.«

Det siger Klaus Rothstein, der hilser tanken om udlændingekommissionen velkommen, for den er simpelt hen et nødvendigt aktiv for at opnå det rette grundlag for den videre debat. Det er altså Dansk Flygtningehjælps pressechef, Klaus Rothstein, der har sagt det, så der burde jo være nogle muligheder for, at nogle af dem, der lytter meget og i nogle tilfælde med rette til Dansk Flygtningehjælp, også lige satte sig ned og lyttede lidt efter. Det burde dog være noget af det, man kunne gøre, når der er en debat her i Folketinget om det.

Jeg skal ikke kommentere fru Anne Baastrups indlæg særlig meget. Fru Anne Baastrup havde ikke så høje tanker om Dansk Folkepartis intelligenskvotient. Det kan jeg ikke rigtig kommentere, det må bero på andres bedømmelse, men jeg kan da sige, at når vi den 2. november har fremsat et forslag om en udlændingekommission, vil vi da selvfølgelig ikke, blot fordi der har været to forespørgselsdebatter i dag, sige, at så trækker vi vores forslag. Det kunne da lige passe, at vi skulle lade os styre af, hvilke debatter der bliver rejst af andre partier med mange andre udgangspunkter end lige det udgangspunkt, vi har valgt. Vi er f.eks., og det har jeg også sagt, villige til at give køb med hensyn til kommissoriet, men vi mener faktisk også, det her skal føre frem til en folkeafstemning om, hvorvidt man ønsker det multietniske samfund eller ej. Derfor fastholder vi selvfølgelig, at vi godt vil have lov til at debattere det forslag, vi har fremsat den 2. november, altså for næsten en måned siden.

Hr. Henrik Svane var inde på nogle ting, og jeg kunne ikke høre nogen særlig modstand mod at nedsætte en kommission, selv om det blev sagt i indlægget. Det, hr. Henrik Svane mest var inde på, var noget om udlændinges kriminalitet, hvor han mente, at nogle tal viste, at udlændinges kriminalitet alligevel ikke var så voldsom høj endda, men her vil jeg bare henvise til det, som politidirektøren i København, fru Hanne Bech Hansen, har sagt, nemlig at 42 pct. af alle voldsforbrydelser i de københavnske politikredse her i 1999 er begået af udenlandske statsborgere eller efterkommere af disse.

Det er også sådan, at man i august lavede et tjek på, hvor mange af de indsatte i fængslerne, der sad inde for grov kriminalitet. Her viste det sig, at 16 pct. var udenlandske statsborgere, og set i forhold til, at befolkningsandelen af udenlandske statsborgere er 4,5 pct., er der altså tale om en klart højere kriminalitet. Det er jo nogle

tal, der ikke er til at imødegå, så derfor kan jeg ikke rigtig forstå, hvorfor der sættes spørgsmålstegn ved dem.

Vi kunne diskutere udlændingepolitikken i lang tid, men det, det handler om her, er ikke udlændingepolitikken, eller hvordan den skal strikkes sammen i det hele taget. Det, det handler om her, er den kommission, som Dansk Folkeparti har foreslået, og som et stort flertal har bakket op i medierne, men lige pludselig er løbet fra her i dag, og det forstår jeg altså ikke.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Hr. Skaarup taler om berøringsangst, men jeg er nødt til at sige til hr. Skaarup, at hvis han ikke kan forstå det, må han lære det udenad: Vi er uenige, og det bliver ikke anderledes.

Jeg synes, det er dybt useriøst at blive ved med at flagre med en avis, hvor enhver kan se, at en praktikant har lavet en letfærdig reportage. Der er ingen citationstegn, der er ingen navne, og det er jo tydeligt, at det en ivrig ung mand, der skulle have en overskrift om et flertal på forsiden.

Hvis hr. Skaarup i stedet havde læst Folketingets forhandlinger fra sidste gang, vi diskuterede spørgsmålet, ville hr. Skaarup kunne se, hvad vores opfattelse er. Vi har sagt det samme i dag, som vi har sagt tidligere, og der er ikke nogen Venstrefolk, der har udtalt til Berlingske Tidende, at vi går ind for en kommission. Nu forbyder forretningsordenen mig at bruge det ord, jeg gerne vil, men jeg har altså givet den journalist en såkaldt – prik, prik, prik.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Nu er det altså ikke kun én enkelt journalist, en enkelt praktikant, eller hvad fru Birthe Rønn Hornbech kalder vedkommende, der har skrevet det her. Det er sådan, at det i flere medier er fremgået, at Venstre og De Konservative også bakkede det her op, og når det er i mange medier, er det ikke noget, journalister bare finder på. Det ved fru Birthe Rønn Hornbech også. Og jeg ved jo tilfældigvis, at de pågældende journalister har forsøgt at finde ud af, hvad det var, Venstre og De Konservative mente om det her, og der må være nogle – det er ikke sikkert, det er fru Birthe Rønn Hornbech, det aner jeg ikke, men der må i hvert fald være nogle – der på partiets vegne har sagt ikke bare til Berlingske

Tidende, men også til Politiken, at det er sådan, at man bakker det op.

Derfor forstår jeg ikke rigtig den der nervøsitet og berøringsangst over for de tidligere holdninger, som i hvert fald nogle inden for Venstre og De Konservative har haft. Men jeg synes, det er beklageligt ikke bare for de to partier, men også for de partier generelt set, der ikke vil bakke sådan noget op, for jeg kan ikke forstå, hvorfor man ikke kan bakke det op og få nogle facts på bordet og nogle undersøgelser på bordet.

Hermed sluttede forhandlingen, og beslutningsforslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

13) Første behandling af lovforslag nr. L 91: Forslag til lov om ændring af lov om forurennet jord. (Påbudsadgang vedrørende undersøgelser).

Af miljø- og energiministeren (Svend Auken). (Fremsat 17/11 99).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg går ud fra, at miljøministeren er her . . . jeg går ud fra, at miljøministeren kommer til stede i salen nu. Fru Helen Beim har ordet . . . hun er her heller ikke. Fru Bodil Thrane har ordet.

Bodil Thrane (V):

Vi skal på dette tidspunkt behandle et forslag til ændring af jordforureningsloven, som vi vedtog sidst i maj måned i denne sal, og jeg kan på Venstres vegne sige, at vi har ventet på det her

forslag, og nu er det så kommet, og det hilser vi velkommen.

Så det burde jo være en meget smal sag at sige ja til forslaget, for nu skulle alle problemer være løst, men det er jeg nu ikke helt sikker på er tilfældet. Vi i Venstre er nødt til at få afklaret, om der er usikkerhedsmomenter med hensyn til retssikkerheden, som trænger til afklaring.

Jeg er nødt til at understrege, at vi stadig væk i Venstre mener, at vi ikke vil medvirke til at lave en større retsuskikkerhed på det her område. Derfor er der nogle helt afgørende elementer i lovforslaget, som vi skal have på det rene under udvalgsarbejdet.

For nu at ridse op, hvorfor vi egentlig allerede på nuværende tidspunkt står i den ejendommelige situation, at en lov skal ændres, allerede før den er trådt i kraft, er jeg nødt til at understrege, at hvis nogen skulle have glemt det, så hænger det jo sammen med miljø- og energiministerens tendens til overmod: Regeringen valgte at udforme jordforureningsloven, som om der helt sikkert var hjemmel i miljøbeskyttelsesloven til at udstede et påbud for gamle afsluttede forureningsudslip. Men en sådan hjemmel fandtes ikke. Det blev afgjort den 28. juni i år, hvor Højesteret traf afgørelse i en sag om en forurening, der var afsluttet, før miljøbeskyttelseslovens § 72 trådte i kraft.

I forbindelse med vedtagelsen af jordforureningsloven blev der enighed om, at loven måtte ændres, såfremt Højesteret traf den afgørelse, som Højesteret rent faktisk traf. Og det var med den helt klare forudsætning, Venstre i forsommeren stemte for jordforureningsloven, og det er også derfor, det er så afgørende for os at få klarlagt, hvad det egentlig nu er, vi stemmer om med dette forslag til ændring af jordforureningsloven. For jeg er i hvert fald på nuværende tidspunkt i tvivl, og derfor kan jeg allerede nu sige, at besvarelsen af de spørgsmål, der vil blive stillet under udvalgsarbejdet, vil blive af overordentlig stor betydning for os, da vi naturligvis forventer, at ændringer i loven lever op til den aftaletekst, som vi blev enige om ved vedtagelsen af jordforureningsloven.

Jeg har et par enkelte eksempler, for man kunne spørge: Hvis en forurening ikke er opført den 1. januar 1992, men måske først i 1994, kan der så udstedes et undersøgelsespåbud?

Det skal jeg selvfølgelig have svar på, for der står nemlig i bemærkningerne til lovforslaget: »Kammeradvokaten har vurderet rækkevidden af dommen og finder, at dommen ved en samlet